

عنوان مقاله:

ارزیابی سرانه های پیشنهادی کاربری اراضی طرح جامع شهر یزد با تاکید بر سرانه های بومی

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی وهفتمین همایش ملی معماری،مرمت شهرسازی ومحیط زیست پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مهدی رادفر - کارشناسی شهرسازی، عضو حقیقی سازمان نظام مهندسی ساختمان استان یزد، یزد، ایران

خلاصه مقاله:

اغلب طرح های توسعه شهرهای ایران، سرانه های کاربری اراضی وضع موجود را ملاک قرار داده اند و از آن تبعیت نموده اند. این سرانه ها اغلب برای کل شهرهای کشور، یکسان در نظر گرفته شده و وجوه بومی شهرها در میزان آنها نقش چندانی نداشته است. در این مقاله آخرین طرح جامع شهر یزد، از حیث فرایند دستیابی به سرانه های پیشنهادی و البته برخی از خروجی های سرانه ای آن مورد ارزیابی قرار گرفته است. ارزیابی مبتنی بر روش فرایند تحلیل سلسله مراتبی می باشد. در فرآیند ارزیابی، علاوه بر گزینه سرانه های پیشنهادی طرح جامع، سه گزینه سرانه ای فرضی دیگر (گزینه ایده آل، گزینه مطلوب و گزینه حداقل قابل قبول) در نظر گرفته شده است. نتایج تحقیق، نشان می دهد که در مجموع سرانه های پیشنهادی طرح جامع شهر یزد، مردود است، زیرا اکثر عوامل موثر در تعیین سرانه مطلوب و بومی کاربری اراضی، در طرح جامع این شهر لحاظ نشده است. همچنین این پژوهش، می تواند زیربنای ارائه مدلی برای برآورد سرانه های مطلوب کاربری اراضی، ویژه هر شهر در طرح های توسعه شهری گردد.

کلمات کلیدی:

ارزیابی، طرح توسعه شهری، برنامه ریزی کاربری اراضی، سرانه های بومی، فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1170910>

